

23 mei 2021, Pinksteren, jaar B

Eerste lezing: Handelingen 2,1-12

Evangelielezing: Johannes 15,26-27; 16,12-15

Homilie

50 dagen na Pasen en 10 dagen na Hemelvaart vieren we het hoogfeest van Pinksteren. Op dit hoogfeest herdenken we niet alleen de neerdaling van de Heilige Geest over de Apostelen maar ook herdenken wij de eerste verkondiging van Jezus' Blijde Boodschap, en van het ontstaan van de christelijke Kerk; de geboorte van "kerk zijn".

Toen Jezus zijn leerlingen moest verlaten, moest Hij hen troosten en bemoedigen. Hij beloofde hen dus een andere Helper: "Wanneer de Helper komt die Ik u van de Vader zal zenden.. zal Hij over Mij getuigenis afleggen..., zal Hij u tot de volle waarheid brengen. Hij zal u de komende dingen aankondigen. Hij zal Mij verheerlijken. (Joh 15:26;16:13,15)". De Helper, de Geest van waarheid zal de openbaring van Jezus verderzetten, zoals de leerlingen op hun beurt getuigen zullen worden van alles wat Jezus gezegd en gedaan heeft. Die belofte van de Geest wordt al vroeg in het vooruitzicht gesteld door Lucas. Dit legt hij in de mond van Johannes de Doper: "Ik doop jullie met water, maar er komt iemand die meer vermag dan ik; ik ben zelfs niet goed genoeg om de riem van zijn sandalen los te maken. Hij zal jullie dopen met de heilige Geest en met vuur (Lucas 3:16)". En Jezus zegt in zijn gesprek met Nicodemus: "...niemand kan het koninkrijk van God binnengaan, tenzij hij geboren wordt uit water en Geest (Joh 3:5)". Nog verder, wanneer Jezus in de midden van zijn leerlingen verscheen -op de 40ste dag na zijn verrijzenis-, zei Hij tegen hen "Ga niet weg uit Jeruzalem, maar blijf daar wachten tot de belofte van de Vader, waarover jullie van mij hebben gehoord, in vervulling zal gaan. Johannes doopte met water, maar binnenkort worden jullie gedoopt met de heilige Geest (Hnd 1,11)". De vervulling van die belofte vertelt Lucas ons in het Pinksterverhaal (Hnd 2:1-11).

Het Pinksterverhaal speelt zich af in twee taferelen: de neerdaling van de heilige Geest en de uitwerking op de inwoners van Jeruzalem. We lezen "Plotseling kwam uit de hemel een gedruis alsof er een hevige wind opstak en heel het huis waar zij gezeten waren was er vol van. Er verscheen hun iets dat op vuur geleek en dat zich, in tongen verdeeld, op ieder van hen neerzette. Zij werden allen vervuld van de heilige Geest (Hnd 2:2-4)". Het vuur raakt alle leerlingen aan, hun hele wezen, maar vooral hun tong: plotseling beginnen zij te zingen en te spreken op een manier zoals ze dat nog nooit gedaan hadden. Aangeraakt door het heilig vuur, kunnen zij nieuwe talen spreken die ze nog nooit gesproken hadden. Het is een intens bevrijdende ervaring: vanuit opgeslotenheid en afwachtende passiviteit, worden ze nu naar buiten gedreven om met anderen te communiceren in wel duizend talen. Als mensen die de Geest hebben ontvangen -tijdens ons doopsel en vormsel-, is dat ook niet onze roeping? Mensen die de Geest hebben en leven in de Geest, zijn dragers van dit Pinkstervuur. Zij blijven geloven dat het onmogelijke mogelijk wordt. Zij dragen het vuur mee; veraf en dichtbij.

Lucas vertelt ons : "Nu woonden er in Jeruzalem joden...(Hand 2:5)". Lucas situeert het Pinksterverhaal in Jeruzalem omdat die stad voor hem veel betekent. Jeruzalem is de centrale plaats van Gods relatie met Israël, Jezus en de kerk. Jeruzalem speelt een unieke rol in de vervulling van Gods beloften en Jezus' levensweg is verbonden met de bestemming van die stad. Jezus stierf en verrees in Jeruzalem. Daar werd Hij ook verheerlijkt. En veel mensen zijn naar Jeruzalem gekomen om het Pinksterfeest te vieren. Het aanstekelijke vuur dat de leerlingen van Jezus heeft aangegrepen, wekt hun nieuwsgierigheid. Er zijn joden bij

uit de wereldwijde diaspora. Lucas somt ze op als Parten (1), Meden (2) en Elamieten (3), bewoners van Mesopotamie (4) en Kappadocie (5), van Pontus (6) en Asia (7), van Frygie (8) en Pamfylie (9), van Egypte (10) en het gebied van Libie bij Cyrene (11) als ook de Romeinse Joden die daar verblijven (12). Deze lijst laat zien dat heel Israël hier (in Jerusalem) wordt verzameld, de twaalf stammen worden hier uit alle windstreken samengebracht omdat de messiaanse tijd is aangebroken. Het is het tijdperk van het vuur. GOD spreekt door het vuur (Ex 3:2). Maar nu zal God door de vurige tongen van de leerlingen van Jezus, de messias van Israël spreken. Het verhaal van de Levende zal rondgaan als een vuur! Daartoe nodigt dit hoogfeest ons uit. Mogen ook wij dragers van dit pinkstervuur zijn in ons werk, in ons gezin, in onze gemeenschap en in onze parochiekerk. En moge de heilige Geest die wij als geschenk mochten ontvangen tijdens ons doopsel en vormsel ons blijvend bezielen, en ons dragers en behoeders van de Blijde Boodschap maken.

Op dit hoogfeest van de Geest mogen we stilstaan bij het gebed Kom, Schepper Geest.

Kom, Schepper Geest, daal tot ons neer, houd Gij bij ons uw intocht, Heer;
vervul het hart dat U verbeidt met hemelse barmhartigheid.

Gij zijt de gave Gods, Gij zijt de grote Trooster in de tijd,
de bron waaruit het leven springt, het liefdevuur dat ons doordringt.
Gij schenkt uw gaven zeventvoud, o hand die God ten zegen houdt,
o taal waarin wij God verstaan, wij heffen onze lofzang aan.

Verlicht ons duistere verstand, geef dat ons hart van liefde brandt,
en dat ons zwakke lichaam leeft vanuit de kracht die Gij ons geeft.

Verlos ons als de vijand woedt, geef ons de vrede weer voorgoed.

Leid Gij ons voort, opdat geen kwaad, geen ongeval ons leven schaadt.

Doe ons de Vader en de Zoon aanschouwen in de hoge troon,
o Geest van beiden uitgegaan, wij bidden U gelovig aan. Amen

Zalig Pinksterfeest.

Emmanuel Tomfiah